

bende Koncessionsperiode benyttet paa højst lemfældig Maade, jfr. herom nærmere nedenfor.

Er saaledes Koncessionerne paa de fleste Punkter ganske eller dog i alt væsentlig ens, er der paa den anden Side nogle enkelte Punkter af meget betydelig principiel Rækkevidde, hvor Forskelligheder gør sig gældende. Det drejer sig her:

- 1) om Forskelligheder i selve Koncessionernes Indhold og de derved skabte Rettigheders Omfang,
- 2) om Forskelligheder med Hensyn til, hvem der er Indehavere af Koncessionerne, og
- 3) er der Grund til i denne Forbindelse at nævne de betydelige Forskelligheder, som de højst uensartede faktiske Forhold i de forskellige koncessionerede Omraader har ført med sig.

Til 1. Den første Forskellighed gælder *de enkelte Koncessionshaveres Retsstilling overfor Statstelefonen*, idet Koncessionshaverne paa Øerne i saa Henseende er ganske anderledes stillede end Koncessionshaverne i Jylland.

Overalt paa Øerne er der tilstaaet Koncessionshaverne *Eneret* til at besørge Telefontrafikken indenfor de dem tillagte Omraader, en Bestemmelse, der i Praksis gennemføres saaledes, at Statstelefonen nægter Sammenstilling til Samtale mellem to Steder indenfor Omraadet, medmindre Samtalen rekvireres fra et Statstelefonapparat. Paa Øerne er der yderligere værnet om Selskabets *Eneret* derved, at Statstelefonens Takster er væsentlig højere end Selskabets paa samme Strækning.

I Jylland var det paa Forhaand givet, at en tilsvarende Ordning ikke kunde træffes. Her havde Staten paa flere Steder, og ganske særlig i Thisted Amt, allerede paa en Tid, hvor det private Initiativ ikke saa sin Regning ved at anlægge Telefoner, foretaget betydelige Anlæg af saadanne; og selv om disse Anlæg for en stor Del til at begynde med var iværksatte for særlige Øjemed, navnlig til Brug for Fiskerierne, kom de ganske naturligt efterhaanden gennem Udvidelser til at betjene det almindelige lokale Telefonbehov. Der kunde som Følge deraf ikke være Tale om ved Koncessionernes Udfærdigelse med eet Slag at ændre dette Forhold derhen, at det private Selskab nu blev eneberegtiget og Staten udelukket. Problemets Løsning voldte imidlertid store Vanskeligheder, der først efter meget indgaaende Overvejelser og Forhandlinger løstes derhen, at man ikke gav de jyske Selskaber nogen *Eneret*, men fastslog Statens og Selskabernes Ret til jævnsides at drive deres Virksomheder; kun i Købstæderne fik Selskaberne *Eneret* til lokale Sammenstillinger; paa den anden Side fastholdtes Statens Ret til at approbere Anlægget af nye Centralstationer saaledes, at man var Herre over, at Selskaberne ikke oprettede saadanne paa Steder, hvor det vilde kunne virke ødelæggende paa allerede bestaaende Statstelefonvirksomheder.

I Forbindelse med denne Redegørelse for de jyske Telefonselskabers særlige Retsstilling bør det bemærkes, at de jyske Koncessioner med Hensyn til Statens *Eneret* bruger samme Udtryk som Ø-Koncessionerne og saaledes kun forbeholder Staten *Eneret* til „at besørge Telefontrafikken mellem det Koncessionshaveren tillagte Omraade og de øvrige Landsdele“. Dette er blevet forstaaet saaledes, at der intet er til Hinder for et frit indbyrdes Samarbejde mellem de jyske Selskaber, og den udstrakte Brug, der er gjort af denne Adgang til Samarbejde, har i væsentlig Grad forringet Værdien af den Staten forbeholdte Ret til at besørge lokal Telefontrafik i Jylland.

Til 2. Næsten alle Koncessionerne er udfærdigede til Aktieselskaber; dog har et Interessentskab, „Samsø Telefonselskab“, Koncessionen paa Samsø, og en Enkelt-